

Tina Anderssons och Åsa Eliassons reserapport från ISPOs världskongress i Lyon, Frankrike.

ISPO världskongress i underbart vackra och trevliga Lyon, Frankrike! Det öppnade sig en ny värld! Vi har aldrig tidigare deltagit på en så otroligt spännande, positiv och givande konferens! Den så vanliga känslan av att vara ganska ensam i sin profession försvann och man fick känna känslan av samhörighet och en framåtanda utan dess like.

Vi har verkligen ett fantastiskt yrke! Vi hjälper människor genom att förbättra deras förutsättningar för att kunna vara aktiva och delaktiga i sina liv! Det är otroligt givande och det är ännu mer givande när man får känslan av att man är ett helt lag som har samma vision och mål och som med ett enormt engagemang brinner för samma uppgift. Det är dock en utmanande uppgift och det krävs en enorm kunskapsbredd för att lyckas. Därför var det så otroligt givande att få delta på denna konferens som faktiskt enbart handlade om hur vi med olika typer hjälpmedel, specifika produkter och komponenter, vetenskap, metoder och samarbete på bästa sätt skall lyckas med uppgiften att förse individer med rätt hjälpmedel.

Att ISPO är en global multidisciplinär organisation märktes tydligt i Lyon! Det var över 4500 deltagare och 117 länder representerade. Det var därmed den hittills största vetenskapliga konferensen inom ortopedteknik som ägt rum!

Invigningen av ISPOs kongress var storslagen och när president Bengt Söderberg med stor glädje och stort engagemang hälsade alla välkomna sattes stämningen som under tre och en halv dagar skulle prägla hela kongressen; **en vänskaplig, positiv och engagerande anda med högt i tak och massor med utvecklingsmöjligheter**. Det är en stark och inspirerande känsla som vi kommer att bära med oss som ett tydligt minne. Under invigningen fick en representant från varje

land bära sin flagga och det var verkligen en bra start på en kongress. Det visade verkligen att vi över hela världen jobbar med samma uppgift och att om vi gör detta tillsammans har vi oändligt mycket gemensam kunskap. Under invigningen presenterade även Bengt kongressens övergripande fokus; "AIM". AIM står för "Assessment", "Integration" & "Mobility", vilket tillsammans ger en övergripande bild på ISPOs tankar och driv för att utveckla den ortopedtekniska verksamheten och på så sätt höja livskvaliten för så många människor världen över som använder proteser och ortoser i sina dagliga liv. Här fick vi även höra Bengt presentera den så sanna meningen "**knowledge unites and builds bridges**". Det var något vi senare under kongressen skulle få uppleva.

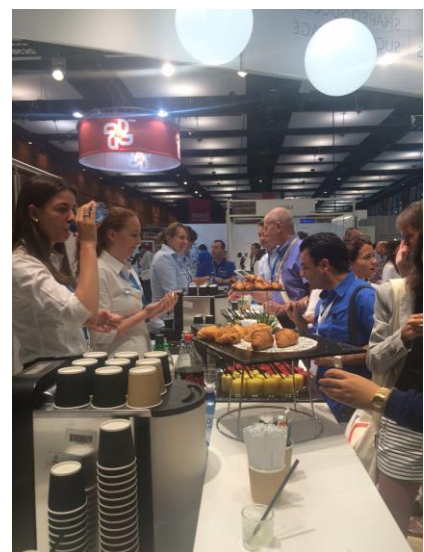
Kongressen startade med en mycket intressant och givande "key note lecture" av Chapal Khasnabis från WHO. Chapal belyste att ortoser och proteser faktiskt ingår i en större kontext dvs. hjälpmedel i stort. Det är en intressant tanke att vi i vår bransch ser oss i ett större sammanhang och tar hjälp av

WHO's International Classification of Functioning Disability and Health (ICF) för att förstå vår uppgift utifrån ett större perspektiv. Vi har en känsla av att vi som arbetar inom den ortopedtekniska branschen ibland behöver lyfta blicken från kroppsdelar och kroppsfunktioner till att se människan i ett större perspektiv, i sitt liv. Här har vi en del att lära och ICF som ramverk och kommunikations-plattform skulle verkligen kunna hjälpa oss på traven. Chapal lät oss höra ett intressant exempel om en kvinna som var i behov av olika typer hjälpmedel och eftersom alla hjälpmedel försågs från olika typer av avdelningar med olika lokalisationer, blev det mycket tidskrävande och svårt att samordna resurserna och hjälpa kvinnan med en effektiv insats. Detta var en ögonöppnare för många och med en framtida äldre befolkning och ökat hjälpmedelsbehov är det nödvändigt att tänka i nya perspektiv.

Programmet för kongressen sträckte sig över 4 dagar och det var mycket omfattande: fyra key note lectures, 56 symposier och 24 instructional courser och ett rekordstort antal presentationer av vetenskapliga studier, vilket presenterades muntligt och via posters. Det var tre till fyra block med ca 10 parallella föreläsningar varje dag. Vårt intresse föll sig mestadels inom blocken för ortoser eller proteser för de nedre extremiteterna och många gånger fick vi göra svåra prioriteringar då intressanta block krockade med varandra. Sammantaget av all "input" känner vi oss efter dessa dagar verkligen uppdaterade och vi fick många nya idéer och tankar om hur vi kan utveckla och förbättra den dagliga kliniska verksamheten. Man känner även en stor tacksamhet för att arbeta i Sverige där tillgången på material, komponenter och metoder känns nästintill oändlig och där vi har stora möjligheter att "prova" metoder och att utveckla arbetssätt.

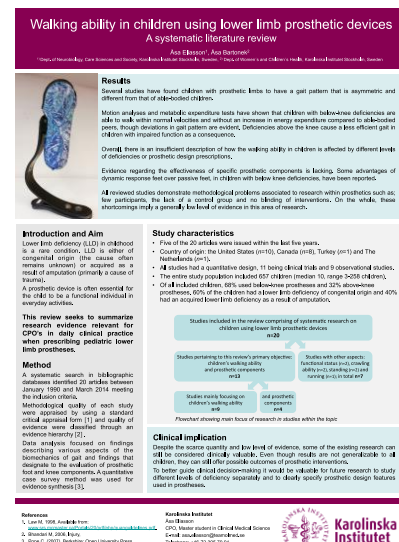
Mellan föreläsningsblocken och vid lunchtid besökte vi de stora utställningshallarna, där många företag och organisationer visade upp sitt sortiment och sina visioner. I utställningsmontrarna pågick produkt- och metoddemonstrationer, diskussioner, informationsfilmer, direktutprovningar av hjälpmedel m.m. Många skratt hördes... ja det var stället för att verkligen möta nya bekansheter, att nätverka med kollegor och verkligen få utlopp för det ortopedtekniska intresset. Vi fick bland annat med oss värdefull information om nya fot- och ortosknäleder för barn och unga vuxna, vi fick se de senaste inom protesfötter och nya och enklare metoder för scanning av fötter. Det var både välkända och sedan länge etablerade företag i branschen med gigantiska montrar och mindre nyare företag som visade upp sina produkter. Det bjöds på allt ifrån kaffe, champagne och smittor till godis och

crepes! Utställningshallarna var verkligen mötesplatsen och det var där vi spontan planerade kvällarnas middagar med nya och gamla bekantskaper.

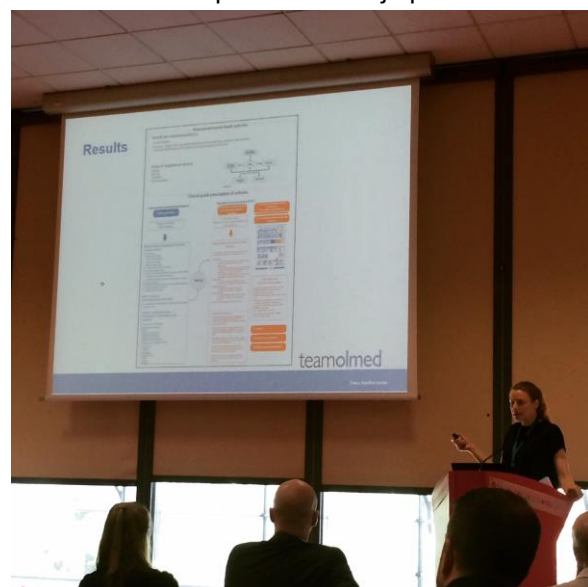
Avslutningsvis, innan vi tackar så mycket för resestipendiet som möjliggjorde denna resa, så tänkte vi berätta om våra egna bidrag till kongressen.

Jag, Åsa Eliasson, ortopedingenjör på TeamOlmed, Barn & Ungdom, slutförde i våras min magisterstudie inom Masterprogrammet i Klinisk medicinsk vetenskap på Karolinska Institutet. Studien är en systematisk litteraturstudie med syftet att sammanställa och kvalitetsbedöma studier innefattande barn som använder benprotes. Främst studier som beskriver barnens gångförmåga utifrån gångmönster och energieffektivitet samt forskning om fot- och knäkomponenter inkluderades. Det var en mycket tidskrävande och inte helt enkel studie att få ihop men när man gått igenom det kommer ändå känslan av nöjdhet, att en liten pusselbit i det vetenskapliga pusslet ändå har lagts. Att bli accepterad att delta med studien på kongressen kändes stort. Studien och dess resultat komprimerades ner på en poster, vilket även det var ett mycket lärorikt moment. Det var spännande att packa in postern i en papprulle, flyga iväg och sedan få sätta upp den på kongressen. Studien är tänkt att ge nya vetenskapliga insikter för ortopedingenjörer som komplement till den erfarenhetsbaserade kunskapen vid förskrivning av proteser till barn.

Jag, Tina Andersson, ortopedingenjör på TeamOlmed, Barn & Ungdom, fick möjlighet att presentera ett kvalitetsarbete som vi arbetat fram under de senaste två åren. Det är en klinisk guide som hjälper oss att få överblick och kunskap om vårt ansvar och vår roll i arbetet med att förskriva ortoser. Vi är många aktörer i arbetet med att hjälpa människor med adekvata ortopedtekniska hjälpmedel och för en säker och effektiv vård krävs det tydlighet i både målformuleringar och i kommunikation och att vi alla tar vårt ansvar. Det är en förutsättning för att lyckas med hjälpmedelsförskrivningar och för att kunna följa upp och utvärdera nyttan med ortopedteknik.

Guiden, "A clinical guide defining the process of orthotic interventions", är grundad på landstingets olika målområden för hjälpmedel i stort; *Förflyttning, Vård och behandling, kommunikation och ADL* tillsammans med hjälpmedelsinstitutets modell för förskrivning av hjälpmedel; "Förskrivningsprocessen". För ett gemensamt och internationellt vedertaget språk

har vi använt WHO's International Classification of Functioning Disability and Health (ICF) och ISO-standards för ortopedteknik

Presentationen skulle ta 8 min och avslutas med möjlighet för frågor i 2 min. Det var en utmaning! Kort tid och dessutom på engelska! Vet egentligen inte hur mycket tid jag la ner på att formulera rätt meningar som var tydliga och effektiva nog och stackars Åsa som fick höra denna presentation 1000 gånger ☺. Men det var så himla roligt och det är så nyttigt att utmana sig själv. När jag skickade in abstractet till ISPO för att ansöka om att få presentera detta arbete kändes det som ett enormt berg och nästan omöjligt att klara. Men nu är det gjort! Och det gick bra och jag har en väldigt nyttig erfarenhet med mig i bagaget. Presentationen blev dessutom mycket väl mottagen och det var flera olika personer från överallt i världen som sa att detta var ett mycket viktigt och aktuellt ämne. Kul!

Tack ISPO Sverige för ert förtroende och bidrag till denna fantastiska resa!